12 Σεπτεμβρίου 2017

5ος χρόνος: Είναι, πλέον, ένα μεγάλο παιδάκι!

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Το βλέπουμε να μεγαλώνει μέρα με τη μέρα... Και από την ημέρα που το κρατήσαμε για πρώτη φορά στην αγκαλιά μας πέρασαν κιόλας 5 χρόνια. Αλήθεια, τι αγαπάμε περισσότερο σε αυτή την ηλικία;

Χαρούμενο, μέσα στην ενέργεια και τον ενθουσιασμό. Του αρέσει να κάνει σχέδια για το μέλλον, π.χ. «Θα πάμε στο θέατρο την Κυριακή;», «Πότε θα πάμε στις κούνιες;», «Θα παίξουμε σήμερα με τον Μανωλάκη;». Τα χρόνια έχουν περάσει σαν νεράκι και μπροστά μας πλέον έχουμε ένα μεγάλο παιδάκι!

Σε αυτή την ηλικία, λατρεύουμε…

…την ευαισθησία του:
Νοιάζεται για εμάς και μας το δείχνει. Το ίδιο κάνει και για τα φιλαράκια του. Καταλαβαίνει πότε κάποιος είναι θυμωμένος ή στεναχωρημένος και δε διστάζει να του συμπαρασταθεί. Δεν θέλει να στεναχωρεί κανέναν και όταν άθελά του το κάνει απολογείται και ζητάει συγνώμη (ή τουλάχιστον προσπαθεί να το κάνει μετά από δική μας παρότρυνση). Μοιράζεται απλόχερα τα πράγματα του και δεν τα θέλει όλα δικά του.

…τη συνέπειά του:
Όταν του λέμε ότι πρέπει να πάει για ύπνο γιατί έχει «σχολείο» αύριο, το δέχεται (εντάξει, ας μη το δέσουμε σχοινί-κορδόνι). Ξυπνάει το πρωί και μπορεί να ετοιμάζεται μόνο του χωρίς πολλές γκρίνιες. Είναι πιο «αυτόνομο» παιδάκι. Καταλαβαίνει τόσο τις υποχρεώσεις του, όσο και την ανταμοιβή που το περιμένει όταν είναι συνεπές σε εκείνες.

…το παίζει «αρχηγός»:
Ειδικά όταν στην παρέα του βρίσκονται μικρότερα παιδάκια. Του αρέσει να παίρνει πρωτοβουλίες και να συντονίζει ένα παιχνίδι – χωρίς αυτό να σημαίνει ότι πού και πού δεν μπαίνει στον πειρασμό να «κλέψει» τη σειρά του άλλου.

…το ότι δε μας θέλει διαρκώς δίπλα του:
Πλέον μπορεί να παίζει και να απασχολείται μοναχό του περισσότερο χρόνο απ’ ότι πριν. Καταπιάνεται, λοιπόν, με τα παιχνίδια του ή απορροφάται μπροστά στην τηλεόραση (με μέτρο φυσικά). Όλα αυτά, μας χαρίζουν πολύτιμο χρόνο για τον εαυτό μας.

…το ότι ξεχωρίζει το «σωστό» από το «λάθος»:
Καταλαβαίνει πότε έχει κάνει κάτι λάθος και το αναγνωρίζει – άλλες φορές εύκολα κι άλλες πιο δύσκολα. Επίσης, αντιλαμβάνεται την έννοια του «κανόνα» και των «ορίων» και καταβάλει φιλότιμες προσπάθειες να τα σέβεται.

…το ότι σε έναν χρόνο ξεκινάει το (πραγματικό) σχολείο!:
Και μόνο η σκέψη ότι θα το δούμε να φοράει τη σχολική τσάντα στους ώμους και να περνάει την πελώρια πύλη του σχολείου μάς γεμίζει συγκίνηση και χαρά. Μόνο

που γι’ αυτό θα χρειαστεί να περιμένουμε έναν ακόμα χρόνο... Όταν έρθει κι αυτός, ένα ολοκαίνουργιο κεφάλαιο θα ανοίξει στη ζωή του μικρού μας (και τη δική μας!). Μέχρι τότε όμως, λατρεύουμε να συζητάμε μαζί του και να το προετοιμάζουμε για αυτή την πολυαναμενόμενη πρώτη μέρα στο σχολείο!

Της Μάρθας Αγγελοπούλου, με τη συνεργασία της ψυχολόγου Ειρήνης Μπίρμπου, (eirini_mpirmpou@yahoo.gr).

Πηγή: happymom.gr